

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quae sit vera abnegatio propriae voluntatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

adiuet nostram infirmitatem, Roma. 8. non est impossibile: etsi immunditia carnis maculat opus, ne sic purè fiat, attamè placet Deo hæc obedientia, quòd primò persona per fidem in Christum est iustificata, & sic dicitur 1. Ioan. 1. & 5. Mandata eius grauiam non sunt, id est, non sunt vltra possibilitatem naturæ, si adierit Spiritus sanctus, sed erunt possibilis, in quantum in hac via nobis possibile erit: Sic parentes Ioannis erant sine querela antè Dominum in obseruatione præceptorum, Luc. 1. at alia erit obedientia & multò perfectior in futura vita, quando moles carnis non remorabitur, ibi erimus sicuti angeli Dei, Matt. 13. & etià obedientes Deo per omnia sine murmure, sicuti Angeli in cælo: ita enim de angelis canimus Psalm. 102. Benedicite Domino omnes angeli eius, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonis illius. & iterum: Benedicite Domino omnes virtutes eius, ministri eius, qui facitis voluntatem eius. Est igitur voluntas Dei quam à nobis fieri exigit obseruantia præceptorum eius, atque nostra sanctificatio, obedientia etiam Euangelij, quòd si aliquid deerit, propter fidem non imputabit, scilicet de perfecta obedientia legis.

Quoniam petimus fieri Dei voluntatem, idè sequitur, quod nostram propriam voluntatem abnegamus, id quod maximè fieri debet & oportet, si saluari volumus. Hoc enim Christi exemplum docet, quòd dicit Ioan. 6. Ego descendi de cælo, non vt faciam voluntatem meam, sed eius qui misit me. sic etiam in horto Mat. 26. inquit: fiat voluntas tua: ita Christus voluntatem suam, alioqui rectissimam, voluntati patris subiecit: & nos tunc verè nostram abnegamus voluntatè, quandò in omnibus rebus Dei voluntatem præferimus, siue in aduersis, siue in prosperis, sanitate vel infirmitate, vita vel morte, dicentes: Fiat voluntas tua. hos Christus beatificat, Matt. 5. dicendo:

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Munda autem corda sunt, quæ in omnibus rebus Deum vident, & eius ordinationem & dispositionem agnoscunt. Sic Dauid agnouit Dei voluntatem, quando maledicebatur à Semei, 2. Reg. 16. dicens: Dominus præcepit illi ut maledicat mihi. Sic Christus inquit Petro, volenti gladio ipsum defendere, Matthæi vigesimo sexto. Calicem quem dedit mihi pater, non vis ut bibam illum? Ideò non in hominem inimicum nostrum respicere oportet, sed in Deum, qui hoc permittit, & nos per illum sic humiliat. Felix homo qui semper suam voluntatem offert diuinæ voluntati, nec reclamatur aut murmurat per impatientiam. Talis voluntas quæ Dei præfert voluntatem in omnibus, consentit in crucem & tribulationem, semper Deo gratias agit. Deindè precatur ne sua voluntas praua fiat, ut illam Deus impediatur & custodiat à malo proposito, sæpè proponimus malum facere, vindicare & occidere, furari, &c. est enim prauum cor hominis: ideò ut Dei fiat voluntas, semper orandum est.

DE PANE NOSTRO quotidiano.

CAPVT XXIX. ARGVMENTA.

1. *Quid sit panis noster quotidianus, quem pro nobis & tota Christianitate petimus.*
2. *Quomodo hunc panem comedere debemus quotidie.*
3. *Quare pro quotidiano, & non annuo aut perpetuo, pane nos Christus orare voluit.*

Quoniam